

ELÄINTEN

PAAVO
RINTALA

RAUHANLIIKE

SAGA
EDMOND

ELÄINTEN

PAAVO
RINTALA

RAUHANLIKE

Paavo Rintala

Eläinten rauhanliike

SAGA Egmont

Eläinten rauhanliike

Cover image: Shutterstock

Copyright © 1984, 2020 Paavo Rintala and SAGA Egmont

All rights reserved

ISBN: 9788726546965

1. e-book edition, 2020

Format: EPUB 2.0

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

SAGA Egmont www.saga-books.com - a part of Egmont,
www.egmont.com

Ensimmäinen kirje

Järvien tasavalta oli pieni läiskä eläinten maailmankartalla. Mantereen puolella idässä sen naapurina oli suuri metsien ja peltojen valtio, KTPT. Sitä hallitsivat mäyrät siitä alkaen kun he Jonesin Kartanon esimerkkiä seuraten olivat keskittäneet itselleen kaiken vallan ja nousseet kahdelle jalalle. He kutsuivat itseään puusioiksi. Siitä johtui heidän valtakuntansa nimikin: Kaikkein Tasavaltaisimpien Puusikojen tasavalta.

Etelässä puusikojen mahti ulottui aina TTL:n, Suuren Veden Imperiumin ja Kunnian tasavallan tuntumaan. Järvien maan myyrät, jyräjät, vesirovat ja muut eläimet tiesivät, että sieltä alkoi Suuri Vesi, jonka läntisellä rannalla oli SU, Supikoirien Unioni.

Ja kaukana etelässä oli paljon mesimuurahaisten kekoja, joita mäyrät ja supikoirat himoitsivat ja joiden omistamisesta ne olivat aina taistelleet niin kauas kuin eläinten historia ulottui.

Se ulottui todella kauas. Elettiin vuotta 39 ajanlaskun alkamisesta. Tosin merikotkat, kalasääsket ja jopa pienet muuttolinnut väittivät, että Suuri Vesi oli vain muuan pikku järvi Etelä-Suomessa Suomenlahden tuntumassa ja kaukaiset mesimuurahaisten keot, joista mäyrät ja supikoirat tappelivat, olivat järven eteläpäässä, mutta rotat, myyrät ja jyräjät eivät käsittäneet tällaisia puheita. Eikä heidän muistinsa ulottunut ajanlaskun alkua paljonkaan kauemmas, vaikka pöllöt ja eräät vanhat varikset väittivät eläinten eläneen jo kauan sitä ennen, ja ettei maailma ollut miksikään muuttunut paviaanien peräpeilikuvista, närhien

paskottamisesta ja rastaiden kauniista edistysräkätyksestä huolimatta.

Siinä jyräjät ja muut pieneläimet olivat oikeassa, että 39 vuotta sitten oli alkanut uusi aika eläinten historiassa. Tuolloin oli käyty suurta sotaa Tahdissa Marssivan valtakunnan ja muiden eläinvaltioiden kesken ja Supikoirien Unionin sotaeläimet olivat tuhonneet keltanahkaisten mesimuurahaiseläinten kaksi suurta kekoa. Kertakaikkisen uutta oli tuhovoima ja -nopeus; niin uutta että se oikeutti eläimet aloittamaan uuden ajanlaskun: petohaukoilla lentäen SU:n murmelit, hamsterit ja preeriakoirat olivat pudottaneet kekojen päälle jotakin, joka tappoi niistä elämän muutamassa sekunnissa.

Siinä eläinten maailman maantiedosta ja historiasta kaikki, mitä toistaiseksi tarvitset. Seuraa minua eläinten maailman erääseen syrjäiseen kolkkaan, Järvien maahan, jossa pienet ja isot jyräjät, vesirovat, myyrät, siivekkäät ja — tumbat — olivat eläneet onnellisina ajanlaskun alusta saakka. Heillä oli hyvä naapurisopu KTPT:n eläinten kanssa. Tosin korvit, pöllöt ja mustat varikset väittivät, että ennen ajanlaskun alkua kahdella jalalla kävelevät mäyrät olivat TMV:n (Tahdissa Marssivan valtakunnan) kanssa liittouduttuaan yrittäneet valloittaa Järvien maan.

Tämmöisille puheille nauroivat harakat, närhet ja rastaat. Korppi, pöllö ja musta varis pyrkivät vain mahtaillemaan pitkällä muistillaan. Puusiat jotka vierailivat Järvien maassa, olivat muhoilevia, leppoisia kuin ystävyys itse ja vakuuttivat etteivät he koskaan olleet antaneet aiheita mokomiin pitkämuististen puheisiin; että se ojanvarsi lähellä järveä, jossa oli vanha majavan pesä, oli ikivanhaa mäyrien maata, niinpä jyräjät painoivat asian villaisella; uusi ystävyys oli heistäkin järkevämpää kuin vanha viha.

Piisami Fabian loikoili päivälevolla ruohikon suojassa järveen laskevan puron reunalla. Iän myötä ja ruokaisten aikojen ansiosta hänelle oli muodostunut vatsan kohdalle soma kupu. Tassut levällään ja vatsa pystyssä hän nautti auringon lämmöstä. Välillä hän heräsi, taputti massuaan joka yhä pullotti lounaalla jyrksityistä mehukkaista juurista ja torkahti uudelleen.

Ruohot kahisivat Fabianin vieressä, multaa nousi pieneksi keoksi ja sen keskeltä kurkisti Patrikin kuono, viikset ja silmät.

— Fabian, herää, Patrik-myyrä komensi. Fabian nousi istumaan, haukotteli.

— Olet taas ryystänyt itsesi tainnoksiin juurien ytimistä, Patrik nuhteli. — Olet sammahtanut liikenneyhteyksieni päälle. Sinun allasi kulkee minun metroni. En ollut päästä maan pinnalle. Kuorsasit asema-aukkoni yllä.

Patrik varoitteli Fabiania Calla palustriksen juurimehun liiallisesta käytöstä; kohtuus kaikessa, Fabianin oli syytä hillitä piilevää taipumustaan mehukkaisiin juuriin, hänen iässään se oli haitaksi terveydelle. Nuhtelu oli niin tuttua ettei Fabian siitä piitannut. Myyrä oli kiihtynyt, hänellä oli varmaan jotakin tähdellisempää.

— Sinä olet hermona, mikä huolestuttaa?

Siitä Patrik oli tullut keskustelemaan. Jotakin oli tehtävä. Kaikkein Tasavaltaisimman Puusikojen tasavallan ja Supikoirien Unionin suhteet olivat huolestuttavasti kiristyneet. — Teerirouva kukertaa jo että hänen mustikka- ja puolukkamaansa ovat vaarassa suon ja jyrkän kallion välimaastossa, jos supikoirien ja KTPT:n petolinnut alkavat lennellä yli. Ne eivät tarvitse enää murmeliakaan selkäänsä, ne vain lähetetään oksalta yhdellä hännän läiskäyksellä tai kynnen raapaisulla ja ne osuvat aina maaliin.

Patrik kehotti Fabiania ajattelemaan asiaa.

— Vaikka minä pohtisin mistä kulmasta tahansa, en voi vaikuttaa supikoirien ja puusikojen suhteisiin.

— Meidän on liityttävä rauhanliikkeeseen, Patrik esitti.
— Tai sinun.

— Minä olen tarpeeksi rauhaa rakastava, elän joltisessakin sovussa ympäristöni ja itseni kanssa ja sen lisäksi olen henkilökohtaista vapauttani rakastava. Ja kartan riitoja. Miksi liittyisin.

— Meidän elintilamme on uhattuna, myyrä sanoi.

Fabian haukotteli ja kellahti selälleen. Hänen tietääkseen ei SU eikä KTPT kummatkaan uhanneet Järvien maan elin- eikä ilmatilaa. SU oli sijoittanut petohaukkojaan Tahdissa Tömisevän liittotasavallan ja Suuren Veden Imperiumin alueelle sekä muihin niiden naapureina oleviin myyrä- ja jyr sijävaltioihin. KTPT vuorostaan toi omat petonsa ajanlaskun alussa miehittämiinsä entisiin suurmurmeli- ja kaksoisrottakuntiin.

— Rauhanliike, Fabian sanoi. — Suurta muotia nykyään. Rastaat räkättivät siitä alvariinsa ja paviaanien peräpeilit välittävät kuvia rauhanmarsseista. Fabian tiesi että Tahdissa Tömisevän liittotasavallan alueella, Suuren Veden Imperiumissa ja niihin rajoittuvissa myyrä- ja jyr sijäkuntien pikku valtioissa monet eläimet kannattivat rauhanliikettä. Se oli ryhtynyt pontevasti vastustamaan hallitustensa hankkeita Supikoirien Unionin uusien petohaukkojen ja matalalla lentävien hirmuliskojen tuomiseksi alueilleen.

Fabian tiesi, että samat rauhanliikkeet uskalsivat vastustaa myös Kaikkein Tasavaltaisimpien puusikojen petoja ja että eräät rauhanliikkeet, kiivaimmat, vaativat puusikoja luopumaan miehittämistään entisistä suurmurmeli- ja kaksoisrottakunnista, jotka kuuluivat hirtettyjen demokratioiden blokkina samaan sotilasliittoon KTPT:n kanssa. Sellaisilla rauhanasioilla ei Fabianin mielestä ollut tekemistä Järvien tasavallan rauhan kanssa.

— Me elämme täällä rauhassa pysyttelemällä erossa rauhanliikkeistä. Sitä parempi mitä vähemmän olemassaolomme huomataan suuressa maailmassa.

Sitäpaitsi, Fabian tiesi, Järvien tasavallalla oli sopimus puusikojen kanssa. — Sen yksi artikla sitoo meidät ennakkolliseen valmiuteen mahdollisen sodan varalta; tarpeen vaatiessa vaikka yhdessä puusikojen mäyräarmeijan kanssa puolustamaan Järvien tasavaltaa maalta, mereltä ja ilmasta.

— Eläinten elinehdot ovat uhattuina. Eikö sinua huolestuta, Patrik keskeytti.

Tottakai se huolestutti Fabiania, joskus pelottikin. — Mutta minä hyväksyn pelkoni. En pelkää pelkoa. Kuulostaako tämä hullun puheelta? Jos eläimet haluavat tehdä joukkoitsemurhan, ei se minusta kiinni ole, tehdään sitten, vaikka väitän, että viisaamminkin voisi menetellä. Voi olla että joukkoitsemurhaan valmentautumisessa tarvitaan kekotuholla elämöiviä rauhanliikkeen profeettoja. Mutta mitä tekemistä rauhanliikkeillä on rauhan kanssa eli joukkoitsemurhan välttämisen kanssa, sitä minä en ymmärrä. Eikö se olisi vältettävissä hillitymmällä käyttäytymisellä ja pienemmällä keskinäisellä vihanpidolla.

Fabian oli kuullut tuttavaltaan villiminkiltä, että rauhanliikkeet Järvien tasavallassa olivat kaikkein herkimmin toistensa kurkussa kiinni.

— Sinä olet pönttö, myyrä Patrik sanoi.

— Voin olla. Puhun vain mitä tyhmä pääni ajattelee. Minä en piittaa siitä mitä rastaiden, närhien ja sammakkojemme parlamentti kurnuttaa. Ne ovat poliitikkoja, kaikki samanlaisia eläinedustaja lärvätsaloja. Minä haluan olla puusikojen ystävä. Siihen velvoittaa jo ystävyyssopimus. Tunnen muutamia sikäläisiä viisaita mäyriä. Luuletko sinä että he kunnioittaisivat minua, jos minä menisin marssimaan julisteiden alle joissa vaaditaan supikoiria pois

Suuren Veden Imperiumista, Tasatahtia Tömistelevien liittovaltiosta ja muista jyrksijäkunnista. Ne pitäisivät minua joko kaksinaamaisena tai syyhyttä saunaan menevänä.

— Pönttö, kaksinkertainen pönttö, Patrik sanoi.

— Voidakseni osallistua rehellisesti rauhanliikkeeseen, minun tulisi saada vapaasti vastustaa myös KTPT:n eli oman mahdollisen liittolaiseni petoja. Sitä minä en voi tehdä, KTPT kun sallii ainoastaan SU:n petojen vastustamisen. Miksi menisin haastamaan riitaa.

— Pönttö, vanha laho pönttö. Suotta ei näemmä puhuta Tasatahtia Tömistelevien liittovaltiossa ja Suuren Veden Imperiumissa, että me täällä Järvien tasavallassa olemme korviamme myöten järvettyneitä.

— Puhukoot. Minä tahdon olla solidaarinen vallassa istuvalle jyrksijä- ja vesilintuhallituksellemme. Otan vastaan järvettymissyytökset; elän mieluummin rauhassa kuin aiheutan harmia pääministerillemme, joka olkoonkin vaikka vain siivekäs, hänellä on kuitenkin räpylät koipiensa välissä niin kuin ne ovat itsellänikin. Hänen sorsuutensa on avannut silmäni; olen oppinut kunnioittamaan sorsia, jotka ennen koin häiritseviksi heidän runsaslukuisuutensa ja äänekkäinä parvina esiintymisensä johdosta.

— Järvettynyt ja mukavuudenrakas pönttö vanha piisamirotta, myyrä puhisi. — Sinä viehätyt oman äänesi kuuntelemisesta ja alat esitelmöidä haluamatta tietää asiaani. Kun sanoin, että meidän, huomio: meidänkin, olisi syytä liittyä rauhanliikkeeseen, salli minun perustella ehdotukseni. Sillä asia on tärkeä.

Patrikin perustelut: rauhanliike oli viime aikoina voimistunut ennennäkemättömästi. Se levisi kuin rapurutto toissa edellisenä kesänä järvellä, kuin kalojen hapenpuutteesta aiheutunut kuolema viime suven aikaan. Myyrän mukaan tämä johtui siitä, että eläimet ympäri eläinkuntaa olivat todella kyllästyneet SU:n ja KTPT:n

petohaukkojen lisääntymiseen eikä sillä näyttänyt olevan ylärajaa. Kun kaikenkarvaiset ja -kyntiset saalistajat äkkäsivät, että niin monet eläimet kannattivat rauhaa, ne liittyivät mukaan kalastaakseen valtaa itselleen.

Patrikin mukaan rauhanliike herätti myös pelkoa monissa rauhallisissa eläimissä. Sillä varsinkin eräät närhinaaraat — jopa teerikukot helttansa kauneutta näytelläkseen — uhkasivat eläimiä ajanlaskun alun aikaisella suurella kekotuholla, elleivät nämä liittyisi heidän kuoroonsa räkättämään rauhaa ja rauhankasvatusta.

Tämä aiheutti luonnollisesti myös vastareaktioita. Monet siivekkäät ja eräät puissa elävät karvaiset kuten oravat, näädat ja jopa paikkakunnan ilvesperhe olivat alkaneet huolestua rauhanliikkeen kuuluttamasta sodan vaarasta.

Vastuullisina eläiminä he tahtoivat ryhtyä vastatoimiin, suojelemaan Järvien tasavallan kaikkia eläimiä.

Tässä oli myyrä Patrikin asian ydin: myyrän ja kaikkien myyrien elinehdot olivat vakavasti uhattuina. Sillä nämä hyvät, vastuulliset siivekkäät ja puiden karvaiset vaativat myyrän kaivamat maanalaiset metrotunnelit väestönsuojiksi. Ja samaan aikaan rauhanliikkeen hurmanärhet painostivat myyrää. Hänen kaivamansa tunnelit muka lisäsivät sodan pelkoa ja toisaalta tuudittivat eläimiä siihen illuusioon, että kekotuhoa vastaan voitiin suojautua.

Myyrä kohautti luisuja hartioitaan ja levitti pienet kápälänsä. — Siinä näet. Meidän on tehtävä jotakin estääksemme moisen mielettömyyden. Sinä liityt rauhanliikkeeseen ja minä väestönsuojelijoihin.

— Minä olen Järvi-tasavallan jyrksijajoukkojen upseeri, piisami sanoi. — Jos maa tarvitsee minua, se mobilisoi reservinsä. Ja torvet soiden ja liput liehuen minä marssin jyrksijajoukoissa.

— Pönttö, senkin vanha ja laho ja madonsyövä pönttöaivo, Patrik sanoi. Kyseessä ei ole jyrsiäarmeijan reservin kertausharjoitukset. Eikä edes sinun vanhojen jyrsiävelvollisuusajoksesi kultainen muistelu Majavatorin varrella juurimehutuvissa. Kun sinä liityt rauhanliikkeeseen, se on kansalaisosallistumista.

Ja Fabian sai kuulla sanat, jotka sittemmin kuultiin hyvin usein Järvien tasavallassa. — Se on reaalipolitiikkaa, myyrä Patrik sanoi. — Eikä mitään spekulatiota.

Toinen kirje

Eräänä päivänä kun piisami Fabian tukevan lounaan jälkeen oli vetäytynyt päivälevolle, hän nimitti sitä ajatustyökseen vaikka vaimo väitti sen olevan selvää kuorsaamista, myyrä Patrik tuli tervehtimään. Myyrien puolueen johtoeläimillä oli sananvaltaa maan suurimmassa rauhanliikkeessä, Järvien tasavallan rauhanrakastajat ja -puolustajat ry:ssä, Patrik sanoi. — Me olemme äänestäneet sinut edustajaksemme rauhanliikkeeseen ajamaan meidän rauhanasiaamme.

— Minä en ole myyrä, Fabian sanoi. — En kaiva metrotunneleita. Tässä haisee väärä politiikka.

Päinvastoin, Patrik sanoi. — Tässä tuoksuu ainoa oikea eli tuloksellinen politiikka, kutsu sitä miksi haluat. Fabian ei todellakaan ollut myyrä. Kukaan ei epäilisi häntä myyrien asian edistäjäksi. Ja näille oli elinehto, että väestönsuojelusiivekkäät ja rauhanliike riitelisivät vähempi keskenään. Jos riita tästään yltyisi, oli olemassa vaara, että väestönsuojelueläimet sekä muut karvakkaat vaatisivat myyrien tunnelimaita omiksi kekotuhosuojikseen.

— Ne voivat pakkolunastaa meidän maamme, jos rauhanliike jatkaa sodanuhkalla pelotteluaan.

Fabianin mielestä moinen rauhantyö oli myyrien maapolitiikkaa. Myyrien oman edun tuhmaa edistämistä. Miksi sitä piti kutsua rauhantyöksi. Patrik joutui jälleen selittämään, että Fabian siinä sivussa tulisi tehneeksi todellista rauhantyötä. Väestönsuojelusiivekkäät ja eläinten rauhanliikkeen kiivaimmat kannattajat olivat nykyisellään jo kovassa riidassa keskenään. Se enteili Patrikin mielestä,

ellei suurta kekotuhosotaa, joka tapauksessa jonkinlaista kansalaismekkalaa ei ainoastaan Järvien tasavallassa vaan myös Suuren Veden Imperiumissa, Tahdissa Tömistelevien liittovaltiossa ja muissa Ei Hirtettyjen Eläindemokratioiden parlamentaarisesti hallituissa valtioissa. KTPT:ssä ja sen alaisissa Hirtettyjen Eläindemokratioiden tasavalloissa eläinten ei sallittu osallistua muihin kuin puusikojen johtamiin virallisiin rauhanliikkeisiin. Siksi oli olemassa vaara, että eläinyksilöiden vapautta kunnioittavissa valtioissa rauhanliikkeen kiihkoilijat ja väestönsuojelusiivekkäät, sen sijaan että edistäisivät alkuperäisiä hyviä päämääriään, vain repisivät rikki vapaiden eläinvaltioiden demokratian.

Rauhanliikkeessä sinun tehtäväsi on hillitä niitä, jotka uhkaavat ajanlaskumme alussa tapahtuneella suurella kekotuholla. On väärin asettaa kyseenalaiseksi nuorten eläinten tulevaisuus.

— Ei tule mitään, Fabian sanoi. — Tehtävä on minulle liian suuri ja vaativa. Ja mistä sinä tiedät, ettei tulevaisuus olisi kyseenalainen.

Myyrä Patrik ei halunnut kuunnella Fabianin epäilyjä. Hän kehotti piisamia nousemaan, oli aika ryhtyä elämään urhoollisen eläimen elämää. — Lähdetään. Me olemme järjestäneet kokouksen.

— Minä viihdyn kotonani, Fabian sanoi. Mutta kun hän kuuli, että kokous pidettäisiin joen suulla Majavatorin varrella Majavamuurin juurimehutavernassa, hän nousi vikkellästi.

— Tarjoavatko kokouksen järjestäjät myös illallista, Fabian kysyi. Kuultuaan Patrikilta että kokouksessa Fabian voisi nauttia myös illallista, vaikka Patrikin mielestä lounasaikakaan ei vielä ollut päättynyt, Fabian sitoi vikkellästi solmukkeen kaulaansa.

Patrik kertoi matkalla — he matkustivat puronvartta liikennöivässä vesirotan vesitaksissa — että tärkeiden myyrien ohella tavattaisiin myös eräitä muita arvovaltaisia eläimiä. Fabian vaati taksia kääntymään takaisin, hän halusi vaihtaa arkiturkkinsa hienompaan pukuun, mutta Patrik sanoi, ettei se ollut tarpeellista, kyseessä oli asioiden käsittely, ei juhliminen.

Johtavia myyriä ja muita arvovaltaisia eläimiä, Fabian ajatteli, oliko hän kuullut oikein. Varmuuden vuoksi hän kysyi vielä kerran Patrikilta. Tämä vahvisti asian. Fabian oli kuullut oikein. Se kohensi Fabianin itsetuntoa. Kun hän nousi taksista Majavatorin varressa, hän röyhistelä rintaansa, pörhötti häntäänsä; hän koki itsensä tärkeäksi. Ja miksipä ei olisi kokenut; harvoin jos koskaan hänen kaltaisensa rauhallista yksityiselämää viettävä piisami sai tilaisuuden tavata niin mahtavia eläimiä kuin johtavat myyrät, mäyristä puhumattakaan.

Fabian oli vaatimaton yksityisyrittäjä, eläinten maan hiljaisia. Juurien kerääminen tuotti tyydyttävän toimeentulon hänen perheelleen. Lisäansioita hän sai kirjoittamalla Järvien tasavallan pohjoisalueen eläinsanomiiin. Hän kirjoitti politiikasta, josta hän tosin ei mitään ymmärtänyt, mutta arvostelemalla suurimpia hallituspuolueita, sorsia ja maamyriä, Fabian sai somasti oman tärkeilynhalunsa tyydytetyksi. Hämmästykseseen hän oli havainnut että monet eläimet pitivät häntä asiantuntijana, muutkin kuin rastaat ja närhet. Mutta jos hän joskus kirjoitti mieläiheestaan, siitä josta hän itsekin uskoi jotakin tietävänsä, se oli jo vaikeampaa eikä kukaan enää kehunut, sillä niissä artikkeleissa käsiteltiin Poloniuksen oppeja W. Shakespearen näytelmässä Hamlet.

Patrik ja Fabian kävelivät arvokkaasti Majavatorin poikki ja varmuuden vuoksi Fabian kumarsi kohteliaasti kaikille vaikutusvaltaisen näköisille vastaantulijoille kunnes Patrik

tökkäsi häntä kylkeen ja ilmoitti, ettei moinen ollut tarpeen, Fabianin kannatti säästää kumarrukset todella arvovaltaisille.

He astuivat sisään Majavamuorin perinteikkääseen ravintolaan. Majavamuorin edeskäypä johdatti heidät perähuoneeseen jonka yläpuolella oli eläinfraktuuralla maalattu kilpi muistona vanhoista hyvistä ajoista:

Landhaus zum Vergnügen.

Se oli eläinsaksaa ja oli aikoinaan tarkoittanut, että myyriltä, rotilta, piisamit mukaan lukien ja muilta pikku jyrksijöiltä oli pääsy kielletty tähän hienoon paikkaan.

Pyöreän pöydän ympärillä istuivat myyrätohtori hc., mäyräministeri, kaksi räpyläjalkaista vesisiivekistä, jotka kuuluivat pääministerin puolueeseen ja direktor Rupikonna. Kaikki he olivat kokeneita ja eläinparlamentissa istuneita poliitikkoja, hallituspuolueiden jäseniä; puuttui ainoastaan toveri vesirotta jotta Järvien tasavallan eläinrintamakoalition edustus olisi ollut täydellinen.

Edeskäypä täytti juurimehulasit ja myyrätohtori hc. puhui. Nykytilanne oli huolestuttava, hän sanoi. Suurissa eläindemokratioissa viime aikoina voimistunut sodanvastainen mekkalointi saattoi koitua vaaraksi, mikäli Järvien tasavallan rauhanliike omaksui sikäläiset aatteet sellaisinaan. Nehän vaativat kaikkien petojen poistamista paitsi omalta maaperältään, mikä oikein olikin, myöskin hirtettyjen demokratioiden vapauttamista puusikojen mäyräarmeijan miehityksestä. Ja se ei ollut oikein, se oli tyhmää uhittelua.

— Miksi tyhmää, Fabian keskeytti. — Nuoriso kokee oikeudentuntonsa loukatuksi, jos se ei saa vaatia oikeutta.

Tuli vaivautunut hiljaisuus. Direktor Rupikonna naurahti, siivekkäät kohauttivat siipiään ja Patrik meni hämilleen ystävänsä puolesta.